

**PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW**

DNR-70-73( )/10/JF

Warszawa, dnia września 2010 r.

DECYZJA NR DNR-1/65/2010

- I. Na podstawie art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz Nr 20, poz. 106 i Nr 18, poz. 97), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzki dziecięcej „Exotic life” w kolorze żółtym, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „E plus M” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Starej Iwicznej, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów stwierdza, iż przedsiębiorca wyeliminował zagrożenia stwarzane przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne.

- II. Na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976 oraz z 2009 r. Nr 20, poz. 106 i z 2009 r. Nr 18, poz. 97), Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów zobowiązuje przedsiębiorcę „E plus M” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Starej Iwicznej do uiszczenia kwoty 1459 zł, 20 gr. (słownie: tysiąc czterysta pięćdziesiąt dziewięć złotych i dwadzieścia groszy), stanowiącej równowartość kosztów badań przeprowadzonych przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi.

Uzasadnienie

Dnia 26 kwietnia 2010 r. do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, zwanego dalej „Prezesem UOKiK”, wpłynął protokół wraz z aktami kontroli

przeprowadzonej przez Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej, dotyczący bluzki dziecięcej „Exotic life” w kolorze żółtym, wprowadzonej na rynek przez przedsiębiorcę „E plus M” spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w Starej Iwicznej.

Bluzka dziecięca „Exotic life” w kolorze żółtym, zwana dalej „bluzką”, posiada długi rękaw i wykona jest z bawełny. Na przedniej stronie bluzki znajduje się nadruk z motywem motyla oraz liczbą „45” w kolorze czerwonym, czarnym i żółtym. Do bluzki dołączona jest papierowa etykieta zawierająca między innymi dane dotyczące nazwy i adresu importera: „E plus M sp. z o.o., ul. Kolejowa 19, 05-500 Stara Iwiczna” oraz instrukcje dotyczące użytkowania produktu.

W trakcie kontroli w hurtowni należącej do przedsiębiorcy „E plus M” sp. z o.o. z siedzibą w Starej Iwicznej, znajdującej się w przy ul. Kolejowej 19 w Starej Iwicznej, inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej pobrali do badań laboratoryjnych próbkę bluzki i przekazali ją do badań laboratoryjnych w akredytowanym laboratorium Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, tj. Specjalistycznym Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi, w oparciu o przepisy rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 6 kwietnia 2004 r. w sprawie bezpieczeństwa i znakowania produktów włókienniczych (Dz. U. Nr 81 poz. 743 z późn. zm.), zwanego dalej „rozporządzeniem Rady Ministrów”

Badania te wykazały (sprawozdanie nr 273/AI/118/2010 z dnia 30 marca 2010 r.) niezgodność z przepisami rozporządzenia Rady Ministrów z uwagi na obecność ołowiu w nadrukach znajdujących się na bluzkach (odpowiednio: 554 mg/kg w nadruku czarnym, 2598 mg/kg w nadruku czerwonym i 5844 mg/kg w nadruku żółtym).

W aktach kontroli znajduje się faktura nr SWKEL/EX/47/09 z dnia 15 września 2009 r., dotycząca zakupu przez stronę postępowania od bangladeskiego przedsiębiorcy „Seam Wojen & Knit Excel” Ltd z Bangladeszu 4992 egzemplarzy produktów o nazwie „Style R-Mix Girl, Order Mewim/2009/2 Girls L/S Printed T Shift”. Zgodnie z adnotacją przedsiębiorcy „E plus M” sp. z o.o. z siedzibą w Starej Iwicznej powyższa pozycja faktury obejmuje 1664 egzemplarzy bluzek będących przedmiotem niniejszego postępowania. W toku kontroli przedsiębiorca „E plus M” sp. z o.o. z siedzibą w Starej Iwicznej oświadczył, iż 787 egzemplarzy bluzek znajduje się w jego magazynie, 2 egzemplarze zostały przesłane potencjalnym klientom jako bezpłatne wzory, 864 egzemplarzy zostało sprzedanych przedsiębiorcy „Real spółka z ograniczoną odpowiedzialnością i spółka” spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie, a 8 egzemplarzy sprzedanych przedsiębiorcy „Turisdis” spółka z o.o. z siedzibą w Lublinie. Ponadto, przedsiębiorca „E plus M” sp. z o.o. z

siedzibą w Starej Iwicznej przekazał Inspekcji Handlowej faktury dotyczące sprzedaży bluzek dwóm wymienionym wyżej dystrybutorom, na których te produkty są wymienione jako „T-shirt dziewczęcy dł/r k:R-MIX-GIRL”.

W trakcie działań podejmowanych przez inspektorów Inspekcji Handlowej, w oświadczeniu z dnia 8 kwietnia 2010 r., strona postępowania zobowiązała się do zwrócenia bluzek znajdujących się w magazynie dostawcy lub zniszczenia ich. W stosunku natomiast do bluzek, które strona postępowania wprowadziła na rynek, zobowiązała się do odebrania od dystrybutorów produktów, które znajdują się w ofercie handlowej.

Mając na uwadze wyniki badań Specjalistycznego Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. Nr 229, poz. 2275, z 2007 r. Nr 35, poz. 215, z 2008 r. Nr 157, poz. 976, z 2009 r. Nr 18, poz. 97 oraz Nr 20, poz. 106 i Nr 18, poz. 97), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów” w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzki. Zgodnie z art. 61 § 4 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.), pismem z dnia 11 maja 2010 r., Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę „E plus M” sp. z o.o. z siedzibą w Starej Iwicznej (stronę postępowania) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluzki. Prezes UOKiK wyznaczył stronie postępowania termin 10 dni od dnia otrzymania pisma na wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez produkt będący przedmiotem postępowania poprzez przedstawienie dowodów podjęcia przez nią deklarowanych działań w postaci faktur korygujących dotyczących zwrotów produktów lub odpowiednio protokołów zniszczenia produktów. W przypadku, gdyby dystrybutorzy nie posiadali na stanie magazynowym kwestionowanych bluzek, strona postępowania miała przedstawić Prezesowi UOKiK oświadczenia o nieposiadaniu na stanie tego produktu.

Mając na uwadze, że strona postępowania nie ustosunkowała się do powyższego, pismem z dnia 28 czerwca 2010 r. Prezes UOKiK poinformował ją o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Odpowiadając, w piśmie z dnia 9 lipca 2010 r., strona postępowania poinformowała Prezesa UOKiK, iż zniszczyła 787 egzemplarzy bluzek, które znajdowały się w jej magazynie i jako dowód przedstawiła protokół likwidacji z dnia 7 lipca 2010 r. Odnosząc się natomiast do produktów, które strona postępowania wprowadziła na rynek, przedstawiła fakturę korygującą nr KFS/GL/2010/93 z dnia 7 lipca 2010 r. dotyczącą zwrócenia jej 7 egzemplarzy bluzek przez przedsiębiorcę „Turisdis” spółka z o.o. z siedzibą w Lublinie. Przekazała także

protokół likwidacji z dnia 7 lipca 2010 r. potwierdzający zniszczenie powyższych 7 egzemplarzy bluzek.

Jednocześnie, strona postępowania przeprosiła za przekroczenie terminu na przekazanie dowodów potwierdzających wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez bluzki, spowodowanym – jak wytłumaczyła – brakiem należytej współpracy ze strony dystrybutora - przedsiębiorcy "REAL,- SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ I SPÓŁKA" spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie. Poinformowała, że wysłała do powyższego dystrybutora pismo informujące o konieczności zwrócenia jej bluzek, które znajdują się w sklepach sieci „Real”, ale nie otrzymała odpowiedzi w tej sprawie.

W związku z powyższym, pismem z dnia 28 lipca 2010 r., na podstawie art. 20a pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK zwrócił się do przedsiębiorcy "REAL,- SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ I SPÓŁKA" spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie z prośbą o przekazanie informacji na temat podjętych przez niego działań w celu eliminacji zagrożeń stwarzanych przez bluzki znajdujące się w sieci sklepów „Real”.

W piśmie z dnia 13 sierpnia 2010 r. przedsiębiorca "REAL,- SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ I SPÓŁKA" spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie poinformował, iż na dzień otrzymania pisma Prezesa UOKiK z dnia 28 lipca 2010 r., zgodnie z danymi z systemu informatycznego przedsiębiorcy, w jedenastu sklepach sieci „Real” znajdowało się 55 egzemplarzy bluzek. Powyższy dystrybutor przekazał także informację na temat działań podjętych w stosunku do bluzek znajdujących się w poszczególnych sklepach. 13 bluzek zostało zniszczonych, a jako dowód powyższego, przedsiębiorca "REAL,- SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ I SPÓŁKA" spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie przedstawił protokoły likwidacji. W odniesieniu do 5 egzemplarzy bluzek dokonano korekty stanu, gdyż system informatyczny powyższego dystrybutora wskazywał na obecność tych bluzek, a faktycznie ich nie było. Ponadto, powyższy dystrybutor poinformował Prezesa UOKiK, iż 37 egzemplarzy bluzek zostało przeznaczonych do zwrotu stronie postępowania, który miał nastąpić 16 sierpnia 2010 r.

Mając na uwadze przekazaną przez przedsiębiorcę "REAL,- SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ I SPÓŁKA" spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie informację o zamiarze zwrócenia 37 egzemplarzy bluzek stronie postępowania, w piśmie z dnia 20 sierpnia 2010 r., Prezes UOKiK zwrócił się do niej z prośbą o przedstawienie faktury korygującej potwierdzającej zwrot powyższych produktów bangladeskiemu dostawcy lub protokołu likwidacji potwierdzającego ich zniszczenie.

Jednocześnie, Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania o przysługującym jej prawie do zapoznania się z aktami i prawie do wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Odpowiadając, przy piśmie z dnia 1 września 2010 r., strona postępowania poinformowała, iż powyższych 37 egzemplarzy bluzek zostało zniszczonych przez przedsiębiorcę "REAL,- SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ I SPÓŁKA" spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie we własnym zakresie, a następnie rozliczonych na podstawie faktury korygującej. Strona postępowania przekazała przy powyższym piśmie protokół potwierdzający zniszczenie przez powyższego dystrybutora tych produktów oraz fakturę korygującą nr KFS/GL/2010/109 z dnia 31 sierpnia 2010 r. dotyczącą zwrotu dystrybutorowi kwoty, za jaką zakupił bluzki.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Strona postępowania wprowadziła na polski rynek 1664 egzemplarzy bluzek będących przedmiotem niniejszego postępowania na podstawie faktury nr SWKEL/EX/47/09 z dnia 15 września 2009 r., dotyczącej zakupu przez nią tych produktów od bangladeskiego przedsiębiorcy „Seam Wojen & Knit Excel” Ltd z Bangladeszu. W związku z tym, powyższy przedsiębiorca jest producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. b) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, zgodnie z którym *„jeżeli wytwórca nie wyznaczył przedstawiciela, za producenta uważa się importera produktu, w przypadkach gdy wytwórca nie prowadzi działalności w Unii Europejskiej lub na terytorium państw członkowskich Europejskiego Porozumienia o Wolnym Handlu (EFTA) – stron umowy o Europejskim Obszarze Gospodarczym.”* O tym, że strona postępowania jest importerem i w konsekwencji producentem, świadczy również fakt umieszczenia informacji na ten temat na dołączonej do produktów etykiecie, zawierającej nazwę i adres przedsiębiorcy: „E plus M sp. z o.o., ul. Kolejowa 19, 05-500 Stara Iwiczna”. Strona postępowania dostarczała bluzki kolejnym przedsiębiorcom, co potwierdzają faktury dotyczące tych transakcji, w tym faktura nr FS/GL/2010/671 z dnia 9 lutego 2010 r. potwierdzająca sprzedaż produktów przedsiębiorcy „Turisdis” sp. z o.o. z siedzibą w Lublinie.

Zgodnie z art. 10 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i

konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym użytkowaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów nie jest produktem bezpiecznym.

Badania laboratoryjne przeprowadzone w Specjalistycznym Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi wykazały obecność ołowiu w nadrukach znajdujących się na bluzkach, co oznacza niezgodność z załącznikiem 11 do rozporządzenia Rady Ministrów, który całkowicie zakazuje stosowania tej substancji w produktach włókienniczych, mogących potencjalnie pozostawać w bezpośrednim i przedłużonym kontakcie ze skórą człowieka. Pierwiastek ten należy do grupy silnych trucizn kumulujących się w organizmie. Zgodnie z opinią Specjalistycznego Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej w Łodzi, toksyczne działanie ołowiu polega na jego silnym powinowactwie chemicznym do biopolimerów, tj. białka, czy kwasów nukleinowych, powodując zakłócenia ich metabolizmu, co z kolei może skutkować poważnymi zaburzeniami chorobowymi, np. nadciśnieniem tętniczym, czy uszkodzeniem mózgu. W przypadku produktów włókienniczych zawierających ołów przedostaje się on z fragmentów stykających się ze skórą do organizmu ludzkiego, przede wszystkim poprzez wchłanianie przez skórę, a także wchłanianie pokarmowe. Z uwagi zaś na okoliczność, iż szereg soli ołowiu jest rozpuszczalnych w płynach ustrojowych człowieka, procesy jego wchłaniania są stosunkowo proste. W opinii powyższego laboratorium, wchłanianie drogą pokarmową występuje szczególnie w przypadku dzieci w wyniku częstego wkładania rąk do ust¹.

Prezes UOKiK uznał ocenę szkodliwości ołowiu dla zdrowia konsumentów sporządzoną przez Specjalistyczne Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej w Łodzi za wiarygodną. W związku z faktem, iż konsumenci nie spodziewają się obecności ołowiu w używanych przez siebie produktach włókienniczych i nie są w stanie we własnym zakresie zorientować się, iż ta substancja znajduje się w produkcie, Prezes UOKiK stwierdził, że niemożliwe jest uniknięcie przez konsumentów zagrożeń stwarzanych przez bluzkę. W związku z powyższym, w opinii Prezesa UOKiK, wysokie jest prawdopodobieństwo wystąpienia niepożądanych następstw dla zdrowia u konsumentów

---

¹ www publikacje.edu.pl/pdf/6928/pdf załącznik: *Metale ogólna charakterystyka*, s. 5; Wiktor Dżygóra, *Środowisko – Człowiek – Zdrowie. Wybrane problemy ekologiczne i ekologiczno – zdrowotne*, Kolegium Karkonoskie w Jeleniej Górze Państwowa Wyższa Szkoła Zawodowa, Jelenia Góra 2009, s. 69 – 70; Anna Boguszewska i Kazimierz Pasternak, *Ołów – wpływ na procesy biochemiczne w organizmie ludzkim*, Katedra i Zakład Chemii Ogólnej Akademii Medycznej w Lublinie, Lublin 2004, s. 179 – 183.

noszących bluzkę. Mając także na uwadze, iż bluzka przeznaczona jest dla dzieci, którzy są konsumentami wymagającymi szczególnej ochrony, Prezes UOKiK podzielił opinię inspektorów Inspekcji Handlowej, iż bluzka nie spełnia wymagań bezpieczeństwa określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, a stwarzane przez nią zagrożenie jest poważne w rozumieniu art. 5 ust. 3 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku kontroli przeprowadzonej u strony postępowania przez inspektorów Inspekcji Handlowej, kontrolowany przedsiębiorca przedstawił dowód potwierdzający, iż wprowadził na polski rynek 1664 egzemplarzy bluzek w postaci faktury nr SWKEL/EX/47/09 z dnia 15 września 2009 r., dotyczącej zakupu przez niego tych produktów od bangladeskiego przedsiębiorcy „Seam Wojen & Knit Excel” Ltd z Bangladeszu. Strona postępowania przekazała inspektorom Inspekcji Handlowej również faktury VAT, z których wynika, że 864 egzemplarzy sprzedała przedsiębiorcy "REAL,- SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ I SPÓŁKA” spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie, a 8 egzemplarzy bluzek - przedsiębiorcy „Turisdis” spółka z o.o. z siedzibą w Lublinie. Poinformowała, że 2 egzemplarze bluzek zostały przesłane potencjalnym klientom jako bezpłatne wzory. Ponadto oświadczyła, iż 787 egzemplarzy bluzek, które nie zostały wprowadzone na rynek, znajdowało się w jej magazynie.

Po otrzymaniu od Prezesa UOKiK informacji o wszczęciu niniejszego postępowania, strona postępowania przedstawiła protokół likwidacji potwierdzający zniszczenie przez nią 787 egzemplarzy bluzek znajdujących się w jej magazynie, a także dowody dotyczące odebrania od przedsiębiorcy „Turisdis” spółka z o.o. z siedzibą w Lublinie i zniszczenia 7 egzemplarzy bluzek w postaci faktury korygującej i protokołu likwidacji. Drugi dystrybutor, któremu dostarczono bluzki, tj. "REAL,- SPÓŁKA Z OGRANICZONĄ ODPOWIEDZIALNOŚCIĄ I SPÓŁKA” spółka komandytowa z siedzibą w Warszawie, wyeliminował zagrożenia stwarzane przez te produkty we własnym zakresie. Na podstawie danych z prowadzonego systemu informatycznego powyższy dystrybutor ustalił, iż w 11 sklepach sieci „Real” znajdowało się 55 egzemplarzy bluzek. Z powyższej liczby, dystrybutor zniszczył 50 egzemplarzy bluzek znajdujących się w poszczególnych sklepach sieci „Real” i przekazał Prezesowi UOKiK protokoły likwidacji potwierdzające ten fakt. Natomiast w

odniesieniu do 5 egzemplarzy bluzek, których nie znaleziono, powyższy dystrybutor dokonał korekty stanu.

Prezes UOKiK uznał więc, iż strona postępowania wyeliminowała zagrożenia stwarzane przez bluzki.

Na podstawie art. 25a ust. 1 i 6 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów Prezes UOKiK nałożył na przedsiębiorcę „E plus M” sp. z o.o. z siedzibą w Starej Iwicznej obowiązek uiszczenia kwoty 1459 zł, 20 gr, która stanowi równowartość kosztów badań laboratoryjnych przeprowadzonych przez Urząd Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Specjalistycznym Laboratorium Produktów Włókienniczych i Analizy Instrumentalnej z siedzibą w Łodzi. Wysokość tej należności pieniężnej (opłaty) została ustalona na podstawie kosztorysu sporządzonego przez powyższe laboratorium (nr 8/2010 z dnia 30 marca 2010 r.).

Na podstawie art. 25a ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów w związku z art. 2 § 2 i art. 47 § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja Podatkowa (Dz. U. z 2005 r., Nr 8, poz. 60 z późn. zm.) oraz art. 130 Kodeksu postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 z późn. zm.) przedsiębiorca „E plus M” sp. z o.o. z siedzibą w Starej Iwicznej obowiązany jest uiścić ww. kwotę na rachunek Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów: NBP O/O Warszawa 51 1010 1010 0078 7822 3100 0000 w terminie 14 dni od dnia doręczenia niniejszej decyzji, a w przypadku złożenia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy – 14 dni od dnia doręczenia decyzji utrzymującej w mocy zaskarżoną decyzję.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

Na podstawie art. 127 § 3 oraz 129 § 2 Kodeksu postępowania administracyjnego w związku z art. 26 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów od niniejszej decyzji stronie nie służy odwołanie, jednakże strona niezadowolona z niniejszej decyzji może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
Małgorzata Kozak
Wiceprezes

Otrzymuje:

„E plus M” sp. z o.o.
ul. Kolejowa 19
05-550 Stara Iwiczna